

Centrum Analiz Społeczno-Ekonomicznych
Fundacja Naukowa

Informacja o projekcie

„Polska u progu członkostwa w Unii Europejskiej Kierunki niezbędnych reform gospodarczych”

Istotne spowolnienie wzrostu gospodarczego w Polsce w latach 2000-2002, w stosunku do wyników osiągniętych w połowie lat dziewięćdziesiątych, winno skłonić do pogłębionej diagnozy stanu reform gospodarczych w Polsce i zdolności gospodarki polskiej do sprostania konkurencji zewnętrznej, w warunkach planowanego od r. 2004 członkostwa w Unii Europejskiej oraz pogłębiających się procesów globalizacji. Takiej diagnozy ewidentnie brakuje. Dyskusja nad przyczynami spowolnienia wzrostu gospodarczego koncentruje się na krótkookresowych kosztach dezinflacji oraz przywracaniu równowagi makroekonomicznej a także na wpływie koniunktury zewnętrznej, przy czym nie jest ona wolna od populistycznych uproszczeń. Proces negocjacji o członkostwo w UE został zdominowany przez wąskie resortowe i lobbystyczne interesy i pozbawiony głębszej refleksji nad pożądanym kształtem instytucjonalnym polskiej gospodarki oraz optymalnym tempem dostosowań strukturalnych i instytucjonalnych do warunków funkcjonowania na europejskim i światowym rynku.

Program gospodarczy obecnego rządu przewiduje tylko niektóre z koniecznych reform, i to w sposób ograniczony, podczas gdy inne przemilcza lub nadaje im zbyt niską rangę. Wiele z proponowanych bądź wdrażanych już rozwiązań częściowych mających służyć ożywieniu gospodarki powoduje poluzowanie twardych ograniczeń budżetowych i może przynieść w przyszłości trudne do przewidzenia skutki w finansach publicznych oraz dalszą degradację obowiązujących rozwiązań systemowych, jak też spadek wiarygodności naszego kraju na świecie.

W związku z taką oceną obecnej sytuacji Fundacja CASE podjęła pod koniec 2002 roku prace nad kompleksową diagnozą głębiej tkwiących problemów i istotnych ograniczeń rozwoju polskiej gospodarki oraz spójną koncepcją reform systemowych. Prace te mają zostać zakończone do końca 2003 roku. Obejmują one zarówno dziedziny, podlegające unijnym *acquis communautaire* (uwzględniając okresy przejściowe oraz przystępowanie do Unii Gospodarczej i Walutowej, proces ten będzie trwał jeszcze przez szereg lat i w jego ramach istnieje konieczność znalezienia optymalnej ścieżki osiągnięcia rozwiązań docelowych), jak i pozostające w większości lub w całości w sferze kompetencji władz narodowych (rynek pracy, system emerytalny, inne składniki polityki socjalnej, polityka

fiskalna, prywatyzacja). Główny nacisk jest położony na zagadnienia strukturalne i instytucjonalne, gdyż od postępu w tej dziedzinie zależy przywrócenie gospodarce polskiej zdolności do szybkiego i zrównoważonego wzrostu gospodarczego.

Organizatorem projektu jest Centrum Analiz Społeczno-Ekonomicznych (CASE), które w latach 1996-1999 realizowało podobne projekty, najpierw pt. „Drugi etap reform gospodarczych i politycznych w Polsce”, a następnie pt. „Trwały wzrost dzięki konsolidacji reform” (oba finansowane przez USAID). Wiele ze sformułowanych wówczas propozycji, np. w sferze liberalizacji rynku pracy, nie doczekało się po dzień dzisiejszy realizacji. Proponowane przedsięwzięcie jest więc, w pewnym stopniu, kontynuacją ówczesnej pracy. Jednak obecne ekonomiczne uwarunkowania zewnętrzne jak i wewnętrzne wydają się znacznie trudniejsze, co wymagać będzie kompleksowych i głębokich reform w wielu dziedzinach gospodarczych i społecznych.

W realizację projektu zaangażowani są czołowi specjaliści z poszczególnych dziedzin oraz wykorzystywany jest dorobek organizacji międzynarodowych, m.in. Banku Światowego, MFW, OECD i instytucji unijnych. Doświadczenie CASE wynikające ze specjalizacji w projektach kompleksowych reform ekonomicznych w kraju i za granicą gwarantuje zarówno wysoką jakość produktu końcowego, jak i wykorzystanie doświadczeń międzynarodowych, w tym uwzględnienie nasilającej się konkurencji w zakresie reżimów regulacyjnych, podatkowych i prawnych w warunkach otwartej gospodarki. Dla realizacji zadań projektu zostało powołanych 11 zespołów roboczych pracujących w ramach trzech bloków tematycznych.

Lista bloków tematycznych i tematów, wraz z ich koordynatorami:

I. Otoczenie systemowe:

- Strategia przystąpienia Polski do Unii Gospodarczej i Walutowej a konkurencyjność polskiej gospodarki; (Jacek Rostowski)
- Uwarunkowania prawne konkurencyjności systemowej (Piotr Rymaszewski)
- Deregulacja rynku produktów i usług oraz nieruchomości (Ewa Balcerowicz)
- Znaczenie inwestycji zagranicznych i poprawa klimatu inwestycyjnego (Jacek Cukrowski)
- Poprawa konkurencyjności sektorów infrastrukturalnych (Tadeusz Syryjczyk)

II. Finanse publiczne i reforma strukturalna:

- Program naprawy finansów publicznych (Małgorzata Markiewicz, Joanna Siwińska-Gorzelać, Rafał Antczak)
- Reforma podatkowa (Jarosław Neneman)
- Koszty zaniechania prywatyzacji (Barbara Błaszczak)

III. Czynniki ludzkie:

- Deregulacja i uelastycznienie rynku pracy (Michał Boni)
- Reforma edukacji i tworzenie podstaw dla gospodarki opartej na wiedzy (Miroslaw Sawicki, Michał Górczyński, Richard Woodward)
- Reforma ochrony zdrowia i zabezpieczenia społecznego (Stanisława Golinowska)

Tematyka podjętych prac:

I. Otoczenie systemowe

I.1. Strategia przystąpienia Polski do Unii Gospodarczej i Walutowej

Utrzymanie niezależnej waluty krajowej przy pełnej wolności przepływów kapitałowych oznacza wystawienie gospodarki relatywnie małego kraju, jakim jest Polska, na znaczące ryzyko. Oczekiwania szybkiego wzrostu na skutek przystąpienia Polski do UE powoduje presję aprecjacyjną na kurs złotego w średnim okresie, co odbija się niekorzystnie na konkurencyjności polskich produktów. Wysoki deficyt na rachunku bieżącym bilansu płatniczego, który towarzyszy temu zjawisku, oznacza, że nagłe zachwianie zaufania do złotego staje się bardziej prawdopodobne, i że może ono skutkować ostrą deprecjacją waluty krajowej, recesją i wzrostem inflacji. Nowe badania wskazują na to, że posiadanie własnej waluty nie stanowi dla krajów Europy Centralnej amortyzatora, lecz raczej generator szoków dla gospodarki. Jak najszybsze przystąpienie Polski do strefy euro wydaje się więc być najlepszym rozwiązaniem, szczególnie w sytuacji, w której spełniamy wiele warunków przynależności do optymalnego obszaru walutowego (optimal currency area) razem z krajami UGW, w większym stopniu niż wielu obecnych jej członków. Rozważania wymagają jednak liczne aspekty instytucjonalne związane z wczesną akcesją oraz problemy koniecznych reform strukturalnych i fiskalnych warunkujących zwiększoną odporność polskiej gospodarki na szoki zewnętrzne.

I.2. Uwarunkowania prawne konkurencyjności systemowej

Szybki rozwój Polski na początku lat 90' opierał się w dużej mierze na uwolnieniu procesów gospodarczych spod skrajnie scentralizowanej i paraliżującej kontroli państwa. Jednakże w wyniku działalności legislacyjnej od połowy lat 90' stopniowo lecz systematycznie obniżał się poziom wolnorynkowej spontaniczności procesów gospodarczych. Powrót na ścieżkę wzrostu wymaga optymalizacji przepisów regulujących procesy gospodarcze i wprowadzenia mechanizmów tworzenia „ekonomicznie wydajnego” prawa. Efektywna infrastruktura gospodarcza (oparta na regulacjach natury systemowej) skutkuje obniżeniem kosztów transakcyjnych w obrocie i zwiększa konkurencyjność systemową kraju. Budowa optymalnej infrastruktury prawnej wymaga metodycznej i systematycznej analizy rozwiązań systemowych przyjętych w krajach, które odniosły sukces gospodarczy. Połączenie wyników tej analizy z funkcjonalnym podejściem do ulepszania istniejącego i tworzenia nowego prawa może doprowadzić do zaproponowania konkurencyjnych w skali światowej warunków rozwoju gospodarczego. W przypadku Polski zbudowanie konkurencyjnego systemu wymaga także istotnej poprawy jakości procesów legislacyjnych i radykalnej poprawy funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości. Przedmiotem tej części pracy będą prawne elementy rozwiązań systemowych, które zostały przez nas uznane za newralgiczne dla osiągnięcia przez państwo przewagi konkurencyjnej, takie jak bezpieczeństwo obrotu gospodarczego (prawo własności i kontrakty), prawo antymonopolowe i regulacje rządowe w tym zakresie oraz prawo spółek. Oprócz wyżej wymienionych elementów prawa analizowany będzie charakter samego procesu tworzenia prawa oraz system egzekwowania prawa (sądownictwo).

I.3. Deregulacja rynku produktów i usług oraz nieruchomości

W Polsce coraz trudniej jest prowadzić działalność gospodarczą, co jest jedną z ważnych przyczyn spowolnienia wzrostu gospodarczego. U podstaw sytuacji makroekonomicznej znajdują się zawsze fundamenty mikroekonomiczne, a te w ostatnich kilku latach uległy zdecydowanemu osłabieniu i nie widać by miały się w niedalekiej przyszłości poprawić. Analiza będzie po pierwsze ukazywać obszary oraz przyczyny rosnącej reglamentacji w polskiej gospodarce, po drugie zaś zawierać konkretne propozycje odbiurokratyzowania systemu gospodarczego. Ważnym aspektem podejmowanej analizy będą też kwestie niedostatecznego urynkowienia obrotu ziemią i nieruchomościami. Propozycje reform nie mogą się odbywać bez porównań z krajami bardziej wolnorynkowymi niż Polska, które zarówno w powiększonej UE jak i globalnej gospodarce będą z nami konkurować.

I.4. Znaczenie inwestycji zagranicznych i czynniki poprawy klimatu inwestycyjnego

Ogólna wielkość inwestycji należy bez wątpienia do podstawowych uwarunkowań wzrostu gospodarczego. Wpływ inwestycji na wzrost gospodarczy nie jest jednak automatyczny. Ich efektywność jest wypadkową wielu innych czynników: postępu technologicznego i możliwości innowacyjnych, rozwoju kapitału ludzkiego, oraz istniejących uwarunkowań organizacyjnych i instytucjonalnych. Tym niemniej, ogólny poziom inwestycji uważany jest za punkt wyjścia wielu strategii rozwoju gospodarczego, a pobudzanie procesów inwestycyjnych (stymulowanie oszczędności i bezpośrednich inwestycji zagranicznych) jest jednym z centralnych problemów polityki gospodarczej. Ponadto, w kontekście obserwowanego w ostatnich latach znacznego spowolnienia tempa wzrostu polskiej i światowej gospodarki problematyka bezpośrednich inwestycji zagranicznych znajduje się w centrum uwagi ekonomistów oraz decydentów politycznych. W tej części pracy analizować będziemy wpływ inwestycji zagranicznych na rozwój gospodarczy Polski, przegląd warunków niezbędnych dla przyciągnięcia inwestorów zagranicznych oraz czynniki poprawy klimatu inwestycyjnego.

I.5. Poprawa konkurencyjności sektorów infrastrukturalnych

Infrastruktura - zarówno telekomuniacyjna, jak i energetyczna, czy transportowa oraz związane z nią usługi są istotnymi warunkami wzrostu gospodarczego. Dostęp, jakość i koszt zależą od konkurencyjności usług, sprawnego systemu regulacji oraz właściwego rozłożenia obowiązków pomiędzy państwo i sektor prywatny. Zaawansowanie koniecznych przemian w sektorach infrastrukturalnych jest bardzo zróżnicowane. Ocena istniejącej struktury podmiotowej, zakresu dokonanej i celowej prywatyzacji, stanu prawnego i instytucjonalnego i wpływu tych czynników na dostępność, ceny i jakość będą podstawą do wniosków. Zalecenia dotyczyć będą kierunków zmian prawnych, misji rządu i samorządu terytorialnego, zmian instytucjonalnych i wskazań co do restrukturyzacji, prywatyzacji oraz polityki regulacyjnej.

II. Finanse publiczne i reforma strukturalna

II.1. Program naprawy finansów publicznych

Truizmem wydaje się stwierdzenie, że sytuacja finansów publicznych w Polsce jest zła. Ważnym jest jednak określenie podstawowych powodów obecnego stanu rzeczy, do których należy chroniczny deficyt budżetowy, usztywnienie wydatków budżetowych i wysokie koszty pracy. Wcześniejsze, jak i ostatnie próby częściowej reformy finansów publicznych, a przede wszystkim zmniejszenia deficytu zakończyły się całkowitym niepowodzeniem. Obecnie, zakres i głębokość reformy finansów publicznych, a także moment jej rozpoczęcia wynikają zarówno z uwarunkowań wewnętrznych, jak i zewnętrznych. Te pierwsze wskazują na konieczność całkowitego przeorientowania polityki fiskalnej na taką, która będzie sprzyjała powrotowi Polski na ścieżkę długookresowego wzrostu gospodarczego przy utrzymaniu stabilności makroekonomicznej. Uwarunkowania zewnętrzne, w postaci kryteriów z Maastricht i wymogów Paktu Stabilności i Wzrostu potwierdzają nie tylko konieczność niezbędnych reform, ale również wskazują na ich pilność oraz głębokość. Przedstawiona analiza przyczyn obecnego stanu finansów publicznych oraz propozycje niezbędnych reform zostaną więc zaprezentowane w kontekście integracji i absorpcji funduszy unijnych.

II.2. Reforma podatkowa

Powszechna krytyka systemu podatkowego w Polsce stwarza konieczność poszukiwania nowych rozwiązań, tak aby podatki nie były „kulą u nogi”. Przede wszystkim należy zmniejszyć represyjność fiskusa. Problem polega nie tylko na nadmiernym fiskalizmie, ale przede wszystkim na bardzo złych relacjach między podatnikami a aparatem skarbowym. Wzrostowi obciążeń podatkowych towarzyszy skomplikowany system zwolnień i ulg podatkowych, który z jednej strony zmniejsza wpływy budżetowe, z drugiej komplikuje system zwiększając niepewność i szeroko rozumiane koszty poboru podatków. Absolutnym minimum jest uporządkowanie obecnego systemu, a zwłaszcza strony instytucjonalno – prawnej. W dłuższej perspektywie, w skorelowaniu z racjonalizacją wydatków należy rozważyć zmniejszenie obciążeń podatkowych i para-podatkowych, w tym szczególnie tych zwiększających tzw. klin podatkowy, czyli stymulujących rozwój szarej strefy. Mogłoby to polegać, na zmniejszeniu składki na system ubezpieczeń społecznych, poszerzeniu bazy i zmniejszeniu progresywności podatku dochodowego, a docelowo również redukcji liczby przedziałów podatkowych (podatek liniowy), poszerzeniu bazy i unifikacji stawek VAT, wprowadzeniu podatku od wartości nieruchomości.

II.3. Koszty zaniechania prywatyzacji

Jest kwestią bezsporną, że proces prywatyzacji w Polsce został ostro zahamowany i spowolniony. W tej pracy nie będziemy więc poświęcać temu zagadnieniu wiele miejsca. Spróbujemy zamiast tego zanalizować i oszacować, jakie są koszty spowolnienia prywatyzacji. Koszty te przejawiają się w różnych obszarach. Jednym z nich jest konieczność udzielania pomocy publicznej nie sprywatyzowanym przedsiębiorstwom państwowym, które nie mogą się same utrzymać. Zanalizujemy więc wszystkie postacie tej pomocy i obliczymy, jakie były jej przybliżone koszty dla budżetu w ostatnich 5 latach. Porównamy też względną wartość tej pomocy do rozmiarów pomocy publicznej w UE. Drugi obszar, który nas interesuje, to koszty, które płaci gospodarka za niższą efektywność przedsiębiorstw państwowych niż prywatnych. Porównawcza ocena sytuacji finansowej przedsiębiorstw z obu sektorów i analiza ich ważniejszych wskaźników ekonomiczno-finansowych pozwoli na wyciągnięcie wniosków. Wreszcie ostatni obszar, który nas interesuje, to potencjał prywatyzacyjny kraju (zarówno w sensie, co jest jeszcze do sprywatyzowania, jak też w sensie

możliwych wpływów budżetowych), na tle innych krajów Europy Środkowo Wschodniej i Unii Europejskiej. Niewykorzystanie tego potencjału jest ewidentną stratą dla gospodarki.

III. Czynniki ludzkie

III.1. Deregulacja i uelastycznienie rynku pracy

Wyzwania stojące przed polityką rynku pracy są olbrzymie. Trzeba więc zastanawiać się nad tym, jakich użyć instrumentów by pomniejszać bezrobocie i stymulować wzrost aktywności zawodowej. Oprócz tempa wzrostu gospodarczego, stymulacji podatkowych, poprawy działania służb zatrudnienia, jednym z istotnych czynników mogących poprawić sytuację na rynku pracy jest powiększenie elastyczności rynku pracy. Oznacza to z jednej strony większą elastyczność przepisów prawa pracy, a z drugiej swobodę działania różnych, nie tylko publicznych, podmiotów wspomagających przepływ zasobów pracy. Pytanie o elastyczność prowadzi nas do kwestii związanych z deregulacją. Nie jest to tylko pytanie, które zadajemy w chwili obecnej w Polsce, ponieważ i w UE, i na całym świecie toczy się debata na ten temat. Naszym zamiarem jest dokonanie przeglądu trwającej dyskusji i analiza możliwości wprowadzenia w Polsce nowych rozwiązań dla rynku pracy. Nowoczesna gospodarka, globalizacja, konkurencyjność, olbrzymi i szybki wpływ nowych technologii na formy pracy w sposób naturalny zmuszają nas do podjęcia reform uregulowań prawnych, rekomendacji nowych form pracy i zatrudnienia oraz sposobów ich realizacji, aby mogły sprzyjać rozwojowi gospodarczemu, a zarazem rozwojowi kapitału ludzkiego i społecznego.

III.2. Reforma edukacji i tworzenie podstaw dla gospodarki opartej na wiedzy

Prace w tym obszarze badawczym będą dotyczyły dwóch najważniejszych aspektów wspierania budowy gospodarki (i społeczeństwa) opartych na wiedzy („knowledge economy”), mocno ze sobą związanych, ale o odrębnym charakterze. Jednym z nich jest głęboka reforma systemu edukacji, zmierzająca do stworzenia z jednej strony równego dostępu do wiedzy, a z drugiej zapewnienia wysokich standardów jakości nauczania i treści nauczania odpowiadających wyzwaniom stawianym przez dokonującą się na naszych oczach rewolucję technologiczną. Ważnym warunkiem poprawy tak rozumianej efektywności i jakości kształcenia jest zaproponowanie metod i narzędzi jej pomiaru, adekwatnych do postawionych przed nią celów. Istotna jest też analiza i diagnoza obecnego kształtu instytucjonalnego systemu edukacji w Polsce, na tle innych krajów rozwiniętych i porównanie poziomu edukacji w naszym kraju z innymi krajami OECD. Tak przeprowadzona analiza pozwoli na sformułowanie rekomendacji dla kierunków reformy edukacji, która powinna umożliwić lepsze wykorzystanie kapitału ludzkiego stwarzając tym samym szansę dla trwałego rozwoju gospodarczego. Drugim ważnym aspektem budowania gospodarki opartej na wiedzy jest całokształt działań wspierających wzrost szeroko pojętego potencjału innowacyjnego w gospodarce. Umiejętność podniesienia innowacyjności polskiej gospodarki na wyższy poziom urasta do jednego z podstawowych problemów obecnego stadium rozwoju naszego kraju. Bez dokonania istotnego przełomu w tej dziedzinie nie będzie możliwe osiągnięcie wyższego poziomu konkurencyjności polskiej gospodarki, a tym samym zapewnienie jej korzystnego miejsca w ramach międzynarodowego podziału pracy w globalizującej się gospodarce. W tym obszarze pracy zostanie przeanalizowany poziom innowacyjności naszej gospodarki na tle innych krajów rozwiniętych, wraz z przyczynami względnego zapóźnienia naszego kraju w tej dziedzinie. Przedstawione będą główne czynniki instytucjonalne (poza systemem edukacji) wpływające na obecny stan rzeczy oraz zbadane zostaną doświadczenia zagraniczne, które pozwoliły na przełamanie najważniejszych barier w tej dziedzinie. Na koniec sformułowane zostaną rekomendacje dla polityki gospodarczej, zwłaszcza w dziedzinie wspierania działalności B+R oraz nowoczesnych technologii produkcji i komunikowania się, przy

uwzględnieniu nowych szans powstających w związku z przystępowaniem Polski do Unii Europejskiej.

III.3. Reforma ochrony zdrowia i zabezpieczenia społecznego

Polityka społeczna w ciągu ostatnich 12 lat podlegała przemianom pod wpływem kilku jednocześnie działających czynników, w tym ograniczeń budżetowych, realizacji reform społecznych, decentralizacji instytucji polityki społecznej na szczeble samorządowe, czy odchodzenia od uniwersalnych świadczeń socjalnych na rzecz selektywnych. O przeprowadzonych zmianach można powiedzieć, że dokonywały się niezależnie od siebie, nie w pełni są jeszcze znane ich efekty oraz, że nie są to wszystkie zmiany, które powinny być przeprowadzone, aby działanie tej polityki uczynić społecznie efektywnym i ekonomicznie racjonalnym. Na tym tle powstaje pilna potrzeba dokonania bilansu przemian polityki społecznej. Ze względu na występowanie największych problemów w funkcjonowaniu ochrony zdrowia, ten system będzie przedmiotem specjalnej analizy zorientowanej na konkretyzację propozycji zmian. Reforma zdrowotna oraz wprowadzane aktualnie jej zmiany w dalszym ciągu nie podejmują zasadniczych dla funkcjonowania systemu ochrony zdrowia kwestii. Dotyczy to określenia zasad i obszaru dla funkcjonowania prywatnej części sektora zdrowotnego oraz zasad i obszaru dopłacania pacjenta do świadczeń finansowanych ze środków publicznych. Racjonalizacja polityki społecznej jest niezbędnym warunkiem wprowadzenia efektywnej reformy finansów publicznych, która w sferze społecznej nie będzie polegała na „ślepych” cięciach wydatków socjalnych, lecz na ich racjonalnej alokacji i efektywnym zarządzaniu funduszami społecznymi oraz efektywnym funkcjonowaniu placówek usług społecznych.

Informacje dodatkowe:

Środki do finansowania projektu „Polska u progu członkostwa w UE – kierunki niezbędnych reform gospodarczych” będą pochodziły w przeważającej części z krajowych źródeł komercyjnych. Chcemy w ten sposób zapewnić sobie niezależność ocen i opinii, i uniknąć presji politycznych. Nikomu nie zależy bardziej na tym, aby w Polsce były dobre rozwiązania systemowe, pozwalające na rozwój, jak poważnym firmom prywatnym, które w naszym kraju już dużo zainwestowały.

Autorzy projektu czynią też starania, aby zapewnić dodatkowe finansowanie ze strony instytucji krajowych, zagranicznych i międzynarodowych wspierających badania naukowe i reformy społeczno-ekonomiczne, w celu jak najszerszego rozpowszechniania wyników tych badań.

Realizację projektu badawczego CASE wspiera **Grupa Commercial Union Polska** – lider na rynku otwartych funduszy emerytalnych oraz indywidualnych ubezpieczeń na życie. „Uważamy, że taki projekt jest bardzo potrzebny, zarówno decydentom w instytucjach rządowych, parlamencie, samorządach, jak i właścicielom i menedżerom przedsiębiorstw. Commercial Union jako firma uważająca się za „forpocztę” UE w naszym kraju i kierującą się zasadą społecznej odpowiedzialności biznesu oczekuje, że w końcowym raporcie będzie można znaleźć jak najwięcej szczegółowych rekomendacji działań oraz skutków ich podjęcia lub zaniechania, popartych danymi liczbowymi” – powiedział Jarosław Myjak, prezes Grupy CU Polska.

Koordynator Projektu: Barbara Błaszczuk, CASE

Zastępca Koordynatora i Sekretarz Projektu: Rafał Antczak, CASE

www.case.com.pl

Warszawa, lipiec 2003